

Nr 30.

Ankom till riksdagens kansli den 18 mars 1926 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till vissa ändringar i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor samt i den vid sagda förordning fogade tulltaxa.

I en den 19 februari 1926 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 143, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen besluta

att § 9 mom. 1 samt § 13 mom. 5 och 7 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor skola från och med den 1 juli 1926 hava följande ändrade lydelse:

»§ 9.

1. För varor, som utföras för att i utlandet undergå reparation eller någon bearbetning, vilken icke väsentligen förändrar deras karaktär, liksom ock för inom landet tillverkad eller här förut införtullad transportmateriel, som i trafik avgått till utlandet och där reparerats, må återinförsel inom högst ett år efter utförseln eller avgången medgivas mot tullavgift, motsvarande 15 procent av det belopp, vartill reparations- eller bearbetningskostnaden uppgått.

Varder vara i följd av bearbetning hänförlig till tulltaxerubrik med högre tullsats än den förut tillämpliga, skall i stället belöpande skillnadstull erläggas. Har reparation av transportmateriel nödvändiggjorts av skada, som åkommit efter avgången till utlandet, må vid återinförseln tullavgift ej beräknas för sådan reparation.

Medgivande, som i detta moment sägs, och bestämmande av därvid erforderliga kontrollföreskrifter ankommer på tullförvaltningen i den ort, över vilken återinförseln sker eller är avsedd att äga rum; dock att tullförvaltningen därvid har att iakttaga de allmänna anvisningar, som av generaltullstyrelsen i ämnet utfärdas.

§ 13.

5. Åt näringsidkare, som vill införa utländsk tullpliktig vara för att, med eller utan tillsats av inhemskt eller icke tullpliktigt utländskt råämne, använda densamma till framställning av exportvara eller till reparation eller

komplettering av vara, avsedd att ur riket utföras, må, för särskilt fall eller för viss tid, kunna medgivas rätt att vid utförelse av sålunda framställd eller reparerad eller kompletterad vara eller vid dess uppläggning å restitutionsupplag, varom i mom. 7 stadgas, återbekomma erlagd tullavgift för den utländska tullpliktiga vara, som använts till exportvarans framställning, reparation eller komplettering, eller, ifall tullavgiften, efter vad nedan sägs, ännu icke erlagts, njuta befrielse från dess gäldande; kunnande härvid jämväl tagas hänsyn till råämneshöglust, som finnes oundviklig vid exportvarans framställning. Rätt till tullrestitution enligt detta moment må endast lämnas åt näringsidkare, som är känd såsom redbar och i övrigt prövas lämplig.

Sådant medgivande, vilket kan lämnas även för exportvara, som i mom. 1 sägs, i händelse den därstädes bestämda restitution anses icke bereda nöjaktig gottgörelse för den erlagda tullavgiften, ankommer på prövning av Konungen, som jämväl bestämmer de närmare villkoren för rättighetens tillgodonjutande; skolande emellertid denna anses förfallen med avseende å utländsk vara, som ingår i exportvara, vilken icke inom två år efter den utländska varans angivning till förtullning utförts eller intagits å restitutionsupplag.

Önskar näringsidkare — — — meddelade föreskrifter.

7. Tullrestitution eller — — — tullverket godkänts.

Vill ägare av gods, som å restitutionsupplag finnes upplagt, åter inom riket förfoga däröver, skall restitutionsbeloppet jämte därå från lyftningsdagen belöpande ränta, efter sex för hundra om året, till tullkassan återbetalas. Har tullrestitution för godset icke åtnjutits, utan i stället befrielse från tullavgift för däri ingående utländsk vara beviljats, skall denna avgift till tullkassan inbetalas jämte ränta därå, efter sex för hundra om året, från det den införda varan angivits till förtullning.

Lag samma — — — av Konungen»;

att efter rubriken 953 i den till förenämnda förordning fogade tulltaxa skall intagas en anmärkning av följande lydelse:

»Vid tullbehandlingen av arbeten av aluminium, ej särskilt nämnda, fästes ej avseende vid ytbetäckning, som endast har till uppgift att skydda varan mot oxidation»; samt

att tulltaxerubriken 1098 skall hava följande ändrade lydelse:

»Järnvägs- och spårvägsagnar i förening med motorer eller ångmaskiner; åkdon och fordon, ej särskilt nämnda, även med motor försedda, samt underreden och med gummiringar försedda hjul därtill, ej avsedda till flygplan; ävensom karosserier till automobiler 100 kr. 15:—.

Anm. Underreden till flygplan samt med gummiringar försedda hjul till sådana fordon tullbehandlas efter sin beskaffenhet.»

Den föreliggande propositionen, som är föranledd av en framställning från aktiebolaget Flygindustri, avser

dels ändring av § 9 mom. 1 tulltaxeförordningen, i syfte bland annat att luftfartyg och annan transportmateriel, som begagnats för befordran av gods eller personer mellan Sverige och utlandet och som till följd av skada under sådan resa måst i utlandet undergå reparation, må tullfritt återinföras, under förutsättning att återinförseln äger rum inom ett år från utförseln,

dels sådan ändring i § 13 mom. 5 tulltaxeförordningen att möjlighet till tullfrihet för flygmotorer — tullfrihet i fråga om motorer, som användas vid tillverkning av flygplan för export, kan redan nu medgivas genom restitutionsförfarande enligt berörda författningsrum — må beredas även för det fall, att utländska motorer användas för reparation eller komplettering av flygplan, avsedda att ur riket utföras, jämte viss formell jämkning i § 13 mom. 7 andra stycket av samma förordning,

dels införande av en anmärkning till rubriken 953 i gällande tulltaxa av innehåll, att vid tullbehandling av arbeten av aluminium, ej särskilt nämnda, avseende ej skall fästas vid ytbetäckning, som endast har till uppgift att skydda varan mot oxidation, varigenom bland annat flygindustrien skulle komma i åtnjutande av tullnedsättning för med dylik ytbetäckning försedd s. k. duraluminium,

dels ock anslutande till tulltaxerubriken 1098 av en anmärkning av innehåll, att underreden till flygplan samt med gummiringar försedda hjul till sådana fordon, vilka artiklar nu äro åsatta värdetull, skola tullbehandlas efter sin beskaffenhet och alltså i stället bliva underkastade viktull, jämte härav föranledd jämkning i tulltaxerubriken 1098.

Beträffande den i ärendet förebragta utredningen får utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot föreliggande förslag, får, under åberopande av vad chefen för finansdepartementet till ovan nämnda statsrådsprotokoll anfört, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 143, besluta,

1) att § 9 mom. 1 samt § 13 mom. 5 och 7 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor skola från och med den 1 juli 1926 hava ovan intagna ändrade lydelse;

2) att efter rubriken 953 i den till förenämnda förordning fogade tulltaxa skall intagas en anmärkning av följande lydelse:

Utskottet.

Propositionen.

Utskottet.

Bevillningsutskottets betänkande Nr 30.

»Vid tullbehandlingen av arbeten av aluminium, ej särskilt nämnda, fastes ej avseende vid ytbetäckning, som endast har till uppgift att skydda varan mot oxidation»;
samt

3) att tulltaxerubriken 1098 skall hava följande ändrade lydelse:

»Järnvägs- och spårvägsagnar i förening med motorer eller ångmaskiner; åkdon och fordon, ej särskilt nämnda, även med motor försedda, samt underreden och med gummiringar försedda hjul därtill, ej avsedda till flygplan; ävensom karosserier till automobiler 100 *kr.* 15: —.

Anm. Underreden till flygplan samt med gummiringar försedda hjul till sådana fordon tullbehandlas efter sin beskaffenhet.»

Stockholm den 18 mars 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Wohlin, Johan Nilsson i Kristianstad, Runc, Pers, Björnsson, Johan Bergman, Månsson i Furuvik, Jönsson i Boa, Olsson i Ramsta, Lithander, Bengtsson i Kullen*, Lövgren i Nyborg, Wahlmark*, Åström, Vrang, Björklund, Granath och Nilsson i Hörby.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.